

Kongressen anerkender, at dansk Udenrigspolitik skal holde sig fra andre Staters indre Forhold, *men maa naturligvis forbeholde danske Borgere og dansk Presse Friheden til at bedømme Tilstande og Begivenheder*, saaledes som det alle Dage har været Tilfældet her i Landet, og saaledes som Friheden da ogsaa udøves i andre Nationer.

Danmarks politiske Stilling maa være upartisk og neutral saavel over for de enkelte Stater som over for Magtgrupper, og det gælder baade i Fred og under mulige Konflikter.

I forsvarspolitisk Henseende er Stillingen givet. Landets geografiske og befolkningsmæssige Forhold og den danske Regerings Indstilling anviser Danmark Plads i de neutrales Række, og i den Henseende befinder vi os i samme Stilling som de øvrige nordiske Lande og i nøje Overensstemmelse med disse.

Det socialdemokratiske Parti vil fremdeles yde sit Bidrag i Arbejdet for Afrustning, international Voldgift og Fred, og Kongressen beklager dybt, at Folkenes Forbund er blevet svækket, saaledes at Fredspagtens Ord er forblevet døde, og Arbejdet for international Sikkerhed, international Ret og Nedbringelse af Rustningsbyrden er tilintetgjort.

Alliancer er uden Aktualitet.

Kongressen anerkender, at Danmark maa opfylde sin nationale Pligt som neutral Stat. Enhver Nation maa, under de herskende Forhold, alene regne med sin egen Indsats. Alle Fortidens Kandestøberier, alle Forhaabninger om Assistance, naar Farens Stund er inde, er kun egnede til at medføre Skuffelser, thi de er, ligesom Alliance- og Forbundsplaner for vort Land, uden Forbindelse med den Virkelighed, vi kender, og derfor uden Aktualitet.

Den danske Nation maa have den militære Styrke, der er Betingelsen for at kunne opfylde den neutrale Stats Forpligtelser baade paa Landet og paa Havet.

Det vil aldrig være Opgaven for den danske Hær eller Flaade at deltage i noget Angreb paa noget andet Land. Det vil derimod være Opgaven, hvis Forviklinger opstaar mellem andre, at konstatere, at Danmark holder sig uden for saadanne Opgør.